

ТРОЛ

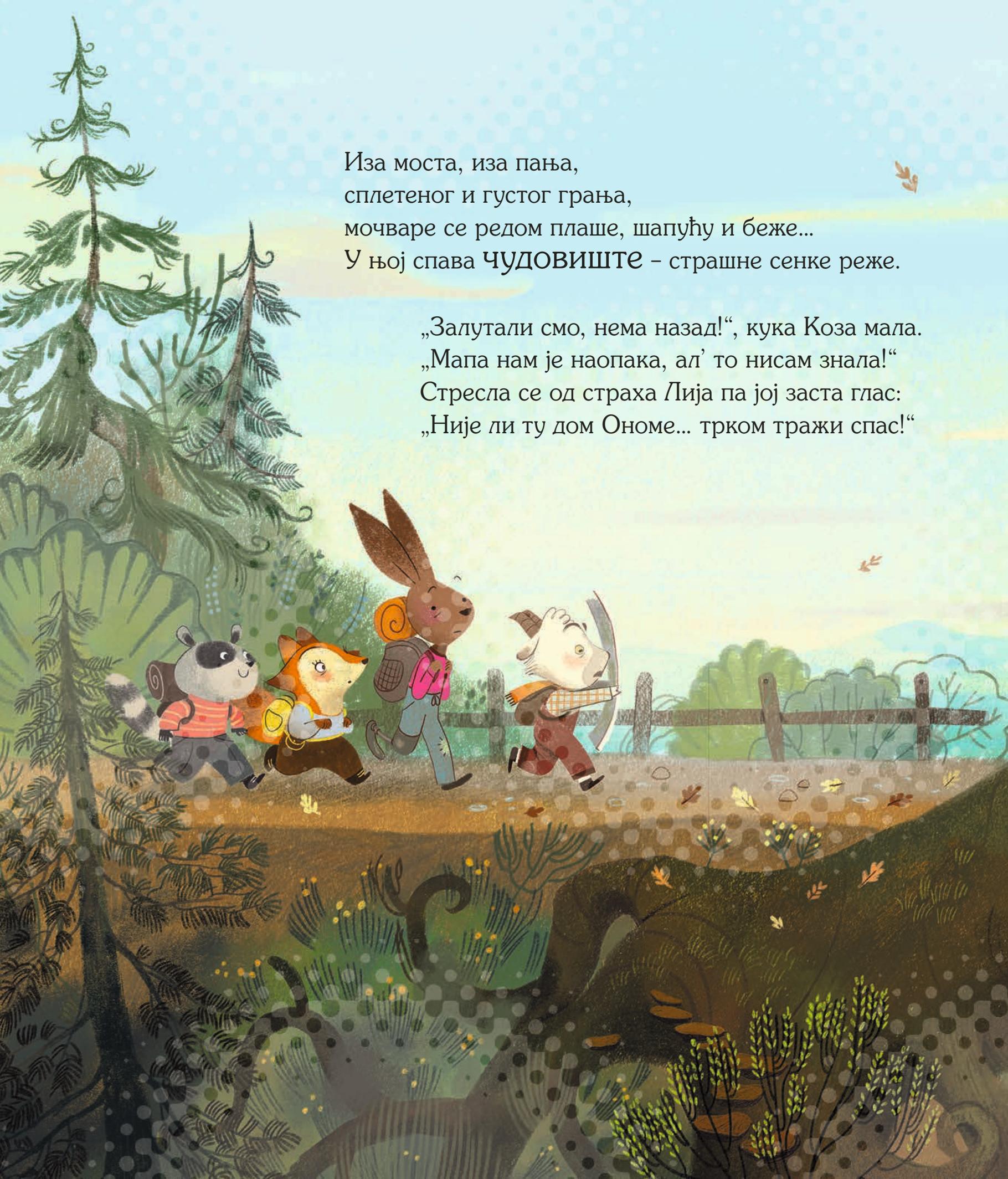

ПРЕПЕВАЛИ
ДРАГАН МАРКОВИЋ
И ИРИНА МАРКИЋ

ФРАНСИС СТИКЛИ
И СТЕФАНО МАРТИНУС

Иза моста, иза пања,
сплетеног и густог грања,
мочваре се редом плаше, шапућу и беже...
У њој спава **ЧУДОВИШТЕ** – страшне сенке реже.

„Залутали смо, нема назад!“, кука Коза мала.
„Мапа нам је наопака, ал’ то нисам знала!“
Стресла се од страха Лија па јој заста глас:
„Није ли ту дом Ономе... трком тражи спас!“

ДАЉЕ
ОДАВДЕ!

ПАЗИ СЕ!

ОПАСНО!

„Прича се прича – јачи је од вола,

тврђи него стена
гола и охола.

Дубок му је глас,
одјекује до мора...

На његовом смо мосту,
права ноћна мора!“

„Прича се прича, срце-камен, љутит глед.
Годинама живи сам, у срцу му је лед.“

„То су приче само“, Зечић дода приде,
„не постоји нешто као...“

„КО ТО ТАМО ИДЕ?!

ОВА БУПРИЈА ЈЕ МОЈА!
А ТАЈ ВОЊ ОД ВАШИХ ПАПАКА И ЗНОЈА!
ПЕРИТЕ ШАПЕ! ПЕРИТЕ ЊУШКЕ!
ОДАКЛЕ СТЕ ДОШЛИ, ПАЛИ СТЕ С КРУШКЕ?!“

